

ÎNCHEIERE

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu
Judecătorii Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ion Popa și reprezentantul acestuia, avocatul Veaceslav Crăciun,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Popa împotriva Elenei Oleinic cu privire la repararea prejudiciului material și moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Ion Popa și menținută hotărârea Judecătoriei Râșcani municipiul Chișinău din 16 octombrie 2015,

c o n s t a t ă:

La data de 07 aprilie 2014, Ion Popa a depus cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Oleinic cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în luna noiembrie 2007, a procurat de la Elena Oleinic automobilul de model Opel Vectra, anul producerii 1993, cu numărul de înmatriculare CGL 958, la preț de 3 000 euro, fapt confirmat prin recipisele eliberate și semnate de către pârâtă.

Susține că, în baza procurii autentificate notarial de către notarul Roman Soltan la data de 02 februarie 2013, pârâta i-a conferit toate drepturile asupra automobilului, obiectul tranzacției de vânzare-cumpărare, procura fiind eliberată pe un termen de până la 16 martie 2014.

Afirmă că, executorul judecătoresc Dinu Lanciu a aplicat sechestrul asupra automobilului de model Opel Vectra, cu n/î CGL 958, în baza documentului executoriu nr. 2-19342/13 din 13 noiembrie 2013, emis de către Judecătoria Râșcani mun. Chișinău.

Declară că, automobilul respectiv practic se afla în proprietatea sa, dar nu a reușit să își înregistreze dreptul de proprietate la organele competente din diverse motive întemeiate, însă adresându-se ulterior la organele de înregistrare a transportului, nu a fost posibil de realizat acest fapt pe motivul aplicării sechestrului asupra automobilului de model Opel Vectra, cu n/î CGL 958, de către executorul judecătoresc Dinu Lanciu.

Relevă că, în aceste circumstanțe a expediat în adresa pârâtei o somație, prin care a solicitat restituirea contravalorii automobilului, însă aceasta nu a fost executată benevol.

Susține că, din vina pârâtei automobilul de model Opel Vectra a fost sechestrat și ridicat de către executorul judecătoresc, iar ca consecință, îi este cauzat un prejudiciu în urma acțiunilor sau inacțiunilor ilegale ale pârâtei.

Mai invocă că, pârâta nu a întreprins nici o acțiune în soluționarea acestui litigiu, din care motiv consideră că, aceasta are un interes patrimonial de a se îmbogăți fără justă cauză.

Afirmă că, prin comportamentul ilegal al pârâtei la înstrăinarea automobilului, i-a fost cauzat și un prejudiciu moral exprimat prin suferințe fizice și psihice, manifestate prin imposibilitatea utilizării automobilului în interese de familie.

Cere încasarea de la pârâtă a sumei de 3 000 euro, cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 15 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 16 octombrie 2015 a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prima instanță, respingând acțiunea, și-a argumentat poziția reieșind din prevederile art. 754 alin. (2) și art. 759 din Codul civil, reiterând că, pârâta Elena Oleinic, în calitate de vânzător și-a executat obligațiile privind punerea bunului la dispoziția cumpărătorului, iar faptul neînregistrării dreptului de proprietate asupra automobilului de model Opel Vectra, n/î CGL 958 de către reclamant, nu este imputabil pârâtei, deoarece din luna noiembrie 2007, toate riscurile au fost transferate cumpărătorului Ion Popa, acesta urmând a suporta consecințele neglijenței sale.

De asemenea, prima instanță a reținut că, conform procesului-verbal de reevaluare a bunurilor sechestrate nr. 1 din 29 aprilie 2014, valoarea automobilului respectiv constituie suma de 20 080,40 lei, mai mult, prin încheierea executorului judecătoresc Dinu Lanciu din 07 mai 2014 măsurile de asigurare în privința automobilului au fost anulate pe motivul procurării acestuia de către Ana Ursu, care s-a dovedit a fi sora reclamantului.

La respingerea acțiunii, prima instanță a mai concluzionat că, cerința reclamantului de încasarea a sumei de 3 000 euro nu este justificată și nici în recipisa de vânzare-cumpărare a automobilului nu este stipulată suma contractată, or, exploatând pe parcurs de 6 ani automobilul de model Opel Vectra, acesta a fost supus uzurii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2016 a fost respins apelul declarat de către Ion Popa și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 26 august 2016, Ion Popa și avocatul său, Veaceslav Crăciun au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului au indicat că, atât prima instanță, cât și instanța de apel au interpretat eronat legea, astfel, a fost soluționată greșit cauza.

Consideră că, ambele instanțe au apreciat arbitrar probele, ceea ce a dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, nu au intrat în esența cazului și nu au analizat toate probele prezentate la dosar, ceea ce a lezat grav drepturile recurentului.

Menționează că, în ședința de judecată s-a constatat că, intimata a primit suma de 3 000 euro și în baza recipisei din 10 noiembrie 2007, Ion Popa a devenit proprietarul și posesorul automobilului de model Opel Vectra, de care s-a folosit ca de un bun al său până în luna decembrie 2013.

Invocă că, procura eliberată de către intimată și autentificată notarial la data de 02 februarie 2013 cu nr. 620, prin care i-au fost conferite recurentului careva drepturi asupra acestui automobilului, a fost eliberată pe un termen de 3 ani, valabilă pînă în anul 2016, astfel, recurentul avea la dispoziție încă 2 ani pentru a perfecta actele pe numele său, însă din vina intimatei a fost lipsit de acest drept și deposedat de automobil în luna decembrie 2013.

Susține că, din vina intimatei a fost sechestrat și ridicat automobilul de model Opel Vectra, iar, ca consecință, recurentul a fost prejudiciat în urma acțiunilor sau inacțiunilor ilegale ale intimatei.

Relevă că, intimata nu a întreprins nici o acțiune în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, din care motiv consideră că, această urmărește un scop patrimonial, de îmbogățire fără justă cauză.

Mai invocă că, suma solicitată de 3 000 euro, care constituie prețul automobilului achitat, a fost probată prin declarațiile martorului Arcadie Negură și recunoscută de către intimată în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel.

Prin referința depusă la data de 18 octombrie 2016 intimata Elena Oleinic a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei ilegale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Ion Popa și reprezentantul acestuia, avocatul Veaceslav Crăciun nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Ion Popa și reprezentantul acestuia, avocatul Veaceslav Crăciun, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Ion Popa și al reprezentantului acestuia, avocatul Veaceslav Crăciun ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Ion Popa și al reprezentantului acestuia, avocatul Veaceslav Crăciun se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic